

Често азъ поплаквамъ вечеръ,
че ти много си далече,
и не прашашъ всѣки день
писъмца до менъ.

Книжкитѣ за Зая-Бая
на изустъ ги вече зная,
Робинзонъ сега чета,
въ сънъ го виждамъ презъ
нощта.

Моля ти се изпрати
още много книжки ти,
съ много хубави картинки —
хора, птици, животинки.

Често ми разказва мама,
че въвъ градове голѣми

чудни кжщи правишъ ти,
слънце цѣль день въ тѣхъ
блести.

Мили батенце Борисе,
въ селото ни завърни се,
чудни кжщи издигни,
едри като планини!

Много слънце да ги грѣе —
всѣки въ радость да живѣе,
всички мънички деца
да сж съ розови лица.

Мили батенце Борисе,
пакъ на мене обади се,
азъ ти пиша отъ душа,
може нейде да грѣша,
ти прощавай, азъ съмъ малка.

Твоята сестричка Лалка.

Младенъ Исаевъ

